

עזרה לגיטימית להסתדרות

בעיקבות הרשימה „ביתספר לריגול“ (העולם הזה 1980), הסתמך הכותב על דברי רים שאמרתי כאילו היהודי בריליאנט מהגרוסלם פוסט. הרי הערותי:
לא נאמר עליי שום דבר על כך ש- ייתכן שהסייאי נצלה את ההסתדרות כדי לאמץ מנהיגים אסיאניים בשנות ה'60 המוקדמות, הדבר נאמר על-ידי כתב ה' גרוסלם פוסט, שאינו יודע כנראה כי מעולם לא התקיים שום קורס שמומן על-ידי אירגון-הגג של האיגודים האמריקאיים, ושושוא הישמי היה יחסי עבודה ו- קואופרציה.

כל הקורסים שנערכו במכון עד היום, בלי כל יוצא-מן-הכלל, נערכו ביוזמתה הבלעדית ועל חשבוה הבלעדי של ההסתדרות. לפי מיטב ידיעתי לא היה שום קשר בין ההסתדרות לסייאי, ומה ש- כותב „הסוכן העריק“ הוא עלילה שיש לדחותה מבלי-יכול.

הנאמר ביחס לזהירות בקבלת מועמדים היה קשור למיקרה שהיה עם תלמיד מאפ- ריקה, שהתגלה כמי שבא בכוונת זדון להשמיץ את המכון ואת ההסתדרות, ולפגוע ביוקרתו בעיני דעת-הקהל האמריקאית. דבריה, שפורסמו בירחון הערבי היוצא ב- שמה הצרפתי, זו אפרק, נוצלו נגד ההסתדרות והמכון האפרו-אסיאני.

מאז הקמת המכון מתקבלים המועמדים לקורסים הנערכים בו ישירות מהאיגודים המקצועיים, ולא היתה כל פנייה בנדון מצד שום „אירגון אמריקאי“.

כל העזרה שמקבלת ההסתדרות מאירגון- העבודה האמריקאי הסתדרותית אחרת הוא על יסוד של סולידאריות בינלאומית למפעלים בארץ והיא גלויה, לגיטימית ו- רצויה.

מן הנאמר לעיל נובע בבירור, שכל גי- סיון לקבוע כאילו החשתי את ההסתדרות או את AFL-CIO, אין לו שחר.

ישראל הרק, הוועד הפועל, תל-אביב
● דבריו של הקורא הרק שפורסמו ב- העולם הזה צוטטו (תוך איזכור המקור) מדברים שפורסמו בשמו בעיתון גרוסלם פוסט.

קראתי בעיון את הכתבה „ביתספר ל- ריגול“ (העולם הזה 1980), והייתי רוצה להתייחס למיספר דברים שצרמו את העין. ראשית, כל המיספר על עבודתה של ה-

הנאה וזה יכבוש אותי, כמו שכבש אותי. אנא, התנדבו בהמוניכם! אליהו אבישי, רמת-גן

רקע אירואולוגי

גם הקורא ניצן, איש כרם-שלוש (מדור מכתבים, העולם הזה 1979), לא דייק בעובדות בקשר לגשור, וחבל. נוסף ל- פלוגה המקובצת ולגרעין א', המונה כ-50 חברים, קיים גרעין תנועתי נוסף העולה לגשור.

גרעין זה, „יתד“, מונה למעלה מ-50 חברים, שרובם עתידים לעלות להתיישבות לגשור שברמה (חברי השומר-הצעיר), ו- עלייתם דווקא לשם באה על רקע אידי-אולוגי.

מויש בני-ברוך ואלי, חיפה

1 חלקי 100

אשר למה שנכתב במדור „אתה והילדה“ (העולם הזה 1980) אודות ידיד מנוסי ו-100 חולצות-הטריוקו שעליהן הדפיס את תמך ותו, ברצוני לציין שתמונה כזו המצורפת



שפרונג עץ חולצתו כל אחד יכול

כאן, גדולה פי-שלושה, הדפסתי על חולצה אחת ויחידה.

● מו. שפרונג, תל-אביב
תמונתו המודפסת של הקורא שפרונג — ראה גלופה.

דזיכרו של יודיק

לפני כשלוש שנים, בערב שימחת-תורה, נהרג בירושלים ידידי, מאיר הרניק ז"ל.

סייאי לא מחדש הרבה, להוציא את חלקה של ההסתדרות באחת מקבוצות ה- סוכנות-לביון. אני מבין שכל התיאור נעשה כדי להגיש לנו לבסוף את הליפתן, שהשאר טעם מר בפה.

שנית, יש לי יסוד סביר להניח את אמיתות המיסור, ולא בגלל שההסתדרות נטלה בו חלק, אלא בגלל עבודתה היסודית של הסוכנות-לביון, שעוללה דברים הרבה-הרבה יותר גדולים. וכמו שאני רואה את הדברים היום, אין לי כל יסוד לביט-חון שכמה אישי-ציבור בארץ אינם קשור-רים באיזשהו אופן לאחת מסוכנות-הלביון הגדולות, ולא-דווקא לסייאי.

אני מניח, בנוסף, שסוכנות-הלביון בכל העולם ממשיכות במאמצים לגייס להן אני-שים בארץ, בייחוד בתקופה זו.

שלישית, מה טעם מצא לו אורי אבנרי להעלות את הדברים בפני הוועד-הפועל של ההסתדרות? מה הטעם בשאלה „האם שימשה ההסתדרות כלי-שרת בידי הסוכ-נות-לביון, הסייאי?“ האם ציפה אבנרי שירוחם משל יתייחס לשאלה זו, ויענה על דבר שקרה בשנות השישים, בזמן של שאלות בנושאים אקטואליים הוא מתקשה, ולפעמים אינו יודע לענות כלל?

הכתרת הראשית של הכתבה מטעה, ואולי במכוון, כדי למשוך קוראים. הכותרת טוענת שההסתדרות ממשיכה לקיים קשר עם הסייאי, זה לא נראה לי צודק (אלא-אם כן תוכיחו את ההיפך).

שאלה נוספת: חיפשתי, אבל את שם כותב הכתבה לא מצאתי. מה קרה, הוא מפחד ממישהו? או אולי יש לו ספקות לגבי נכונות הכתוב?

ציון כהן, אסדוד

התנדרות וסיפוק בצדיה

המחסור באחיות בבתי-החולים הולך ו- מחמיר.

הסובלים העיקריים הם החולים, והעול הרובץ על שיכמן של האחיות הולך וגדל כימעט ללא-שוא. כותב הטורים האלה הוא מתנדב לאחיות זה למעלה משנתיים. ההתנדבות נורמת לי סיפוק רב ותענוג.

פידודי דוסטויבסקי, בספרו האחים קרמזוב, אמר: „החיים הם ימים כשור-שים משהו טוב ואמיתי!“ גם אישיות כמו ח"כ ליובה אליאב, למרות היותה מנהיג פוליטי וח"כ, מוצא זמן לבוא שלוש פעמים בשבוע לעזור בבתי-חולים.

אני פונה בזה לציבור הרחב להירתם לעבודת-קודש זו בהתנדבות, ואני בטוח ומשוכנע כי הדבר יגרום להתנדב סיפוק,

היכתב השבוע

לישראל יפה ומוסרית יותר

ראשית כל וקודם-כל: ברכה כמה לשנה החדשה. ניחל כולנו לשנה טובה יותר ולישראל יפה יותר. וכבכל השנים, כך בוודאי גם בשנה החדשה תתנו אתם את הטון לישראל יפה יותר, מוסרית יותר וישרה יותר. מפעם לפעם אני שואל את עצמי מה היה קורה אילו היו אנשי העולם הזה, ובראשם אורי אבנרי, הולכים בת ל-ם. איפה הייתם היום?

התשובה ברורה לי: אילו הייתם הולכים „בתלם“ כבר מהתחלה, והייתם חלק מ-„המימסד“, היה לדעתי בוודאי אורי אבנרי מגיע לעמדה שלטונית ממדרגה ראשונה.

כי לא רק לי, אלא, גם אנשי המימסד של היום, ברור מעל לכל ספק שכישרון נדיר כמו שיש לאורי אבנרי אין כימעט לאף אחד במדינה הזאת. אך שלא כמוני, אנשי המימסד בוודאי שומחים לראות את הכישרון הזה הולך לאיבוד בין קורות שבועון לא-שלטוני.

גם לדעתי יכול היה אורי אבנרי לתרום הרבה מאוד למדינה, וחבל שמצרים את צעדיו הנכונים לאורך כל שנות המדינה.

דימדפתי השבוע בכל כרכי שבועון רימון (שהש"ב הנפיק כדי לחסל אתכם) שהופיע, כידוע, לפני כ-20 שנים.

עצם העובדה שחש"ב מצא לנכון להוציא שבועון מתחרה לשבועון העולם הזה, אין לו אה ורע בעולם כולו. התעניינתי, ולא מצאתי בהיסטוריה דבר כזה.

גם הפקת הצגה מיוחדת עליידי הש"ב כדי לחסל את העולם הזה (זרוק אותו לכלבים) מוסיפה נופך לתהודתכם ולתהילתכם.

נדמה לי ששום שבועון אחר בעולם כולו עוד לא זכה להיות מעורב כמעט בכל פרשה שבדרך המדינה עד כה. תמיד הייתם במרכז, ולרוב באופן בילעדי.

הגילויים והסקופים שלכם על השחיתות במישרד-הביטחון, כל השנים, עד הגילוי האחרון על השחיתות במישרד-הביטחון, קודש-הקודשים של ישראל.

הייתם תמיד ב-„קו הראשון“ לגילויי השחיתות במדינה,



גוני בפינקיק „העולם הזה“ האב היה אהוד

ידוע לי שהיה קורא ותומך של העולם הזה, לא באופן פסיבי אלא אקטיבי ממש, ותמכתיו כשלא הזכרתם את מותו — או את חייו.

אני מקווה שעדיין לא מאוחר. יש בידי צילום של נובי-בכורי, גוני, בפינקיק הגדול של תנועת העולם הזה ביערות הכרמל (גוני משרת עתה בצה"ל), ולמישפחתו בר וודאי תמונות נוספות.

● ש. לוי, חיפה
גוני הרניק, בשנת 1965: ראה גלופה.

סנוקר להמון הצוחק

אני אומנם לא מבקר-קולנוע, אבל הפעם איני יכול שלא להתבטא בעניין הסרט סנוקר, המוקרן כעת על בדי הקולנוע. הרבה זמן לא צחקתי כל-כך הרבה, ממש נוקר-סטופ. אני, וכל הקהל שבא לחזות בסרט.

זהו סרט מיוחד-במינו שעולה, לדעתי, על מה נשמע, דוק (כן, אני לא מגזים) ועל כל הסרטים הישראליים שיוצרו עד-עתה. הקהל כולו מתלהב מהסרט. שמעתי אחד מכופתר, עושה רושם של מהנדס או רופא, אומר לאשתו ולילדיו: „מה דעתכם על ביכור תחרו?“

זה אומנם סרט שלא פורט על הגל האמנותי, אבל מי שרוצה לשכח לשעה וחצי את קיסטינג'ר, המעברים, היחסים שרון-פרס-גור, שילר לסנוקר!

יוסף שוריק, בני-ברק

בזכות בחירות חופשיות

ישראל לא תוכל לדחות לזמן בלתי-מוגבל את ההכרעה בדבר עתיד יהודה ו- שומרון, ורצועת עזה. כל הסימנים מעידים על כך שנוצר באיזורים אלה „רוב דומם“ המצדד בטיפול לישראל. אין ספק, שי-שמנה השנים שבהן הכירו הערבים את הישראלים ואורח-חייהם, חוללו בקירבם שינויים רבים ורצון גובר והולך להמשיך לחיות עם היהודים.

ישראל חייבת, לדעתי, לצדד בעריכת בחירות חופשיות בגדה וברצועת עזה, שי-בהן תינתן אפשרות לכל הצדדים המעורב-יינים להילחם על דעת הבחור ללא איום או לחץ. בבחירות אלה יחליט הבוחר על מיספר אלטרנטיבות:

1. סיפוח מלא לישראל, 2. הקמת מדינה פלסטינית עצמאית; 3. סיפוח לירדן;
4. סיפוח חלקי לישראל תוך אוטונומיה מלאה בשטח החינוך, הכלכלה, החברה ו- כדומה.

אריאל טופז, תל-אביב

מעות לעולם צודקת

בחוף ימה של בתים
טבע אתמול פעוס בן שני-תיים, אברם, סאריג, מיפו.

„דעות אחרונות“ 3.8.75

אברהם סאריג, בן ה-72
חושב יפו. טבע אתמול אחרי הצהריים בימה של בתים, וכל המאמצים להשיב אליו את וחיו עלו בתוהו.

ארתו עיתון, ארתו יום מאיר גינוסר, בתים